
Orzecznictwo Wojewódzkich Komisji Dyscyplinarnych

Palestra 7/6(66), 77-78

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- w szczególnym trybie zaostrożenia odpowiedzialności karnej za chuli-
gaństwo,
- b) w sprawach procesowych cywilnych: o alimenty, o ustalenie ojcostwa,
ze stosunku pracy, o zabezpieczenie powództwa, o zabezpieczenie dowo-
dów i o egzekucję,
- c) w sprawach niespornych: opiekuńczych i księgowo-wieczystych.
4. Prezes sądu może każdą sprawę ze względu na jej pilność uznać za nie
podlegającą przepisom o feriach sądowych.
5. W czasie ferii sądowych odbywają się rozprawy tylko w sprawach, na które
ferie sądowe nie mają wpływu z mocy ustawy lub postanowienia prezesa
sądu.«".

ORZECZNICTWO WOJEWÓDZKICH **KOMISJI DISCYPLINARNYCH**

Orzeczenie

z dnia 10 października 1962 r.

(KD 13/62)

**Ustawiczne naruszanie obowiązują-
cych przepisów przez adwokata oraz
brak subordynacji wobec organów
adwokatury mogą tak dalece naruszać
zasady godności zawodu i obowiązki
zawodowe, że odpowiednią karą, za
tego rodzaju postępowanie powinna
być kara wydalenia z adwokatury.**

Wojewódzka Komisja Dyscyplinar-
na w X, po rozpoznaniu w dniach
25.VI. i 10.X.1962 r. sprawy adw. A,
obwinionego o to, że:

- 1) w okresie od 1 stycznia 1961 r.
do 5 czerwca 1961 r. oraz od 17 paź-
dziernika 1961 r. do 27 kwietnia 1962
roku prowadził indywidualną kance-
larię adwokacką w B bez wykupienia
karty rejestracyjnej oraz bez uiszczania
podatków za ten okres;
- 2) w okresie od 17 października
1961 r. do 27 kwietnia 1962 r. nie za-
mieszkiwał bez zezwolenia Rady Ad-
wokackiej w wyznaczonej mu siedzi-
bie zawodowej w B, nie przebywał w
tejże siedzibie i nie ustanowił adwo-
kata jako swego zastępcę na czas

swjej nieobecności trwającej przeszło
6 tygodni;

3) nie stawił się na wezwanie Ra-
dy Adwokackiej z dnia 6.II.1962 r. i
z dnia 21.II.1962 r. oraz nie odpowie-
dział na pismo Rady z dnia 7.II.1962
roku bez usprawiedliwienia;

4) począwszy od roku 1960 zaprze-
stał płacenia składek na rzecz Izby
Adwokackiej i Funduszu Wzajemnej
Pomocy Izby Adwokackiej w X, nie
składając przy tym w roku 1961 i
1962 deklaracji o wysokości obrotów,
co uniemożliwiło ustalenie wysokości
składek na ten okres;

5) począwszy od dnia 1 stycznia
1961 r. do dnia wniesienia aktu oskar-
żenia nie spłacił jednej raty pożycz-
ki zaciągniętej w dniu 8.X.1960 r. z
Funduszu Wzajemnej Pomocy Izby
Adwokackiej w X w wysokości 5 000
zł, którą zobowiązał się spłacać w ra-
tach miesięcznych po 500 zł,

orzekła:

obwinionego adwokata A uznać za
winnego popełnienia czynów objętych
aktem oskarżenia i:

- I. za czyn opisany pod pkt 1 aktu
oskarżenia wymierzyć karę wy-
dalenia z adwokatury;
- II. za czyn opisany pod pkt 2 aktu

- oskarżenia wymierzyć karę nagany;
- III. za czyn opisany pod pkt 3 aktu oskarżenia wymierzyć karę nagany;
- IV. za czyny opisane pod pkt 4 i 5 aktu oskarżenia wymierzyć za każdy z nich karę zawieszenia w czynnościach zawodowych na okres 6 miesięcy;
- V. na zasadzie § 29 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 11.III.1959 r. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów orzec jako karę łączną wydalenie z adwokatury;
- VI. na zasadzie § 40 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 11.III.1959 r. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów obciążyć skazanego kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 3 000 (trzech tysięcy) złotych.

Z uzasadnienia:

Obwiniony w okresie od 1 stycznia 1961 r. do 5 czerwca 1961 r. oraz od 17 października 1961 r. do 27 kwietnia 1962 r. prowadził indywidualną kancelarię adwokacką, jednakże nie wykupił na ten czas karty rejestracyjnej i nie uregulował z tego tytułu podatku. W okresie od 5 czerwca do 17 października 1961 r., gdy obwiniony był członkiem Zespołu Adwokac-

kiego Nr 1 w B, przyjmował sprawy poza Zespołem, nie rejestrował ich w Zespole i nie wpłacał do kasy Zespołu otrzymywanych pieniędzy. Z list płacy wynika, że za czerwiec i lipiec 1961 r. obwiniony wykazał małe dochody w Zespole, a za sierpień, wrzesień i październik 1961 r. nie wykazał żadnych dochodów. Skoro obwiniony w tym czasie przyjmował jednak sprawy i pobierał od klientów gotówkę, to w ten sposób nie tylko naruszył obowiązujące przepisy, ale jednocześnie nie ponosił kosztów utrzymania Zespołu, wskutek czego ciężar ten spoczywał w całości na pozostałych członkach Zespołu.

W tym samym czasie, kiedy jego rodzina znajdowała się w trudnych warunkach życiowych i obwiniony narzekał na brak spraw w Zespole, upijał się on w domach prywatnych i w lokalu publicznym, wywołując zgorzniecie, a tym samym postępował w sposób nie liczący z godnością adwokata.

Obwiniony swoim ustawicznym naruszaniem obowiązujących go przepisów oraz brakiem subordynacji wobec organów adwokatury, jak również swoim zachowaniem się przy wykonywaniu zawodu adwokackiego tak dalece naruszył zasady godności i swoich obowiązków zawodowych, że odpowiednią karą za tego rodzaju postępowanie jest kara wydalenia go z adwokatury.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

1. Fundusz Budowy Szkół 1000-lecia. Rada Adwokacka w Warszawie zobowiązała członków Izby do zadeklarowania na Fundusz Budowy Szkół 1000-lecia 0,5% od dochodu. Okres tego zobowiązania skończył się w dniu 31.XII.